NORDBORNHOLM

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 398 | Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø. | **Fredag den 4. Oktember** | Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. | 1935

Sygehuset.

Af Chr. H. Damm.

—o—

„Jeg vil aldrig paa et Hospital", sagde min gamle Moster altid, og jeg maa indrømme at hun har paavirket mig en hel Del, saa jeg for min Parts Skyld ogsaa altid er gaaet langt uden om Hospitalerne. Men man skal nu engang aldrig sige „aldrig", for naar Skæbnen sender os en Sygdom paa Halsen, er Mennesket meget lille. Og da det kom til Stykket, blev jeg ikke engang spurgt om jeg vilde paa et Sygehus, jeg blev ganske simpelt af to raske Redningskorpsfolk lagt paa en Baare og fjorten Minutter efter afleveret paa Rigshospitalets medicinske Afdeling. Et Livsforsikringsselskab vilde sikkert ikke havde takseret mig som et særligt godt Liv, for jeg ved, at selv de to Sygeplejersker, som tog sig af mig var lidt betænkelige. Men de gjorde deres Gerning, og et Øjeblik efter laa jeg i en Seng, og maatte se alle mine private Ejendele blive transporteret bort. Jeg var kun et Nummer, en Seng i Rækken blandt de mange andre.

En Kandidat undersøgte mig, en Reservelæge fulgte efter. To Gange blev der taget Røntgenfotografier — og saa fulgte selve Overlægens Undersøgelse. Man maa sige, at der paa et Hospital bliver ydet noget for Pengene. Og saa fulgte de lange, lange Dage efter hinanden.

Klokken $5^1/_2$ om Morgenen blev Temperaturen taget. Saa fulgte de mange Smaating, som udfylder en Patients Dag. Hen paa Formiddagen begyndte Stuegangen, som oftest udført af Reservelægerne. En enkelt Gang om Ugen kom Overlægen, som samtidig var Professor ved Universitetet. Det er noget saa imponerende, naar en Professor gaar Stuegang, det er som en Konges March forbi Fronten, denne Gang rigtig nok bestaaende af Hospitalsenge. Han ledsages af en Generalstab af Reservelæger, Kandidater og Sygeplejersker. Et flygtigt Blik paa den sorte Tavle over Sengen, et Nik til Manden i Sengen, maaske en vittig Bemærkning. som afsluttes af en støjende Latter af „Generalstaben", og Generalen gaar videre, indtil han forsvinder ud af Døren med Reservelæger og Kandidater i Hælene paa sig. Det sidste man ser, er en Række flagrende hvide Kitler.

Denne Skriden Fronten af er i Virkeligheden et af de store Hospitalers største Ulemper. Den moderne Sygehuslæge er meget dygtig, han hører til Lægestandens Elite, men der er for faa Læger ved Sygehusene, de lønnes for daarligt, saa de maa have Privatpraksis ved Siden af, og derved faar de for lidt Tid tilovers til at de virkelig kan komme i Takt med deres Patienter. For langt de fleste Patienters Vedkommende vilde det betyde meget, hvis Lægerne kunde tage sig lidt Tid, komme alene til Patienten, tale med ham som et almindeligt Menneske til et andet, fortælle ham lidt om hans Sygdom og dens mulige Forløb. Som det nu er, sker det ofte at en Patient ikke faar den fulde Oplysning om Sygdommen før han sendes hjem, og ofte ikke engang til denne Tid. Selv om et Hospital er Uddannelsessted for vordende Læger, er Hospitalet og Lægerne dog først og fremmest til for Patienternes Skyld — ikke omvendt. De syge er ikke kun Forsøgskaniner, ikke kun Numre, som Lægerne kan handle med efter Forgodthavende, et Indtryk, som ikke faa Patienter faar og ogsaa tager med sig hjem, hvorved den gamle Skepsis overfor Sygehusene uddybes. Det Tillidsforhold mellem Patient og Læge, som er af saa afgørende Betydning for Sygdommens heldige Forløb, findes der alt for lidt af paa det moderne Hospital.

Sandsynligvis er det den eneste alvorlige Anke, man kan rette imod Hospitalet. For selvfølgelig følger Lægerne hver enkelt Patients Befindende. Og han støttes heri af Sygeplejerskerne, denne fortrinlige Stab af Kvinder, som i Virkeligheden danner det faste Holdepunkt indenfor Hospitalets forskellige Afdelinger.

De moderne Sygeplejersker er et Kapitel for sig. Alle er de udgaaet fra gode Hjem, og alle skal de gennemgaa den samme haarde Skole, som gør dem egnet til deres ansvarsfulde Gerning. Mange unge Piger drømmer om at blive Sygeplejersker, fordi det er saadan en pæn Beskæftigelse, den er saa godt lønnet og saa er det en Kærlighedsgerning, som bærer Lønnen i sig selv. De fleste bliver imidlertid skuffet. Hurtigt opdager de, at de skal være uafbrudt i Gang fra tidlig Morgen til sen Aften, at de skal løbe frem og tilbage saa mange Gange daglig, at de daglig gaar deres fire-fem Mil. Og dertil kommer, at de skal tage fat ved alt, at de ikke bliver skaanet for noget Arbejde, og at ikke mindst Rengøringsarbejdet i selve Hospitalet tager en stor Del af deres Tid. Der bliver ikke mange Minutter til at sidde med en syg Eventyrprins i Haanden, saaledes som mange drømte om. Der bliver snarere Løb efter et Bækken. Der er derfor ogsaa store Frafald i Sygeplejerskernes Rækker, og ofte naar kun en Femtedel udover den treaarige Læretid. Usundt er Arbejdet ogsaa, hvilket bedst ses af, at ca. 17 pCt. af Sygeplejerne har paadraget sig Tuberkulose. Saa meget mere beundringsværdigt er derfor den Indsats, som Sygeplejerskerne udfører. Altid et Smil tilover for Patienterne, et venligt Ord og en aldrig trættende Hjælpsomhed. Der er ingen Tale om Træthed, der er ingen Surhed, fordi Arbejdstiden forlænges fra tolv til tretten Timer. For mig staar stadig Billedet af den unge, blonde Kvinde med det lyse Smil, en Elev paa andet Aar, som Nat efter Nat maatte staa ved en dødssyg Mands Seng og samtidig springe for os 27 mere eller mindre medtagne Mænd. Naar hun efter en anstrengende Nattevagt gik hjem for ved Hjælp af en altfor stor Dosis Sovepulver at tvinge Søvnen frem, saa smilte hun endda og havde Tid til en lille Passiar. Hun er Typen paa den danske Sygeplejerske af i Dag, disse raske og hjælpsomme Kvinder, hvis hjertevindende Væsen har hjulpet saa mangen Syg over vanskelige Perioder.

Italiens Pavillon paa Verdensudstillingen i Bryssel

Meget paa Sygehuset afhænger af Sygerplejerskerne, Patienternes Humør ikke mindst. For man skal nemlig ikke tro, at et Sygehus er en eneste stor Sørgeanstalt. Sygeplejerskerne ved, at det gælder om at holde de Syges Humør oppe, og derfor ser de gerne gennem Fingrene med eventuelle Spillopmagers Kunster, naar bare de holdes indenfor Velstændighedens Grænser. Da jeg en Aften sammenlignede Sygehuset med en Kaserne, fordi der nærmest herskede en mild Kaserne, fordi der nærmest herskede en mild Kasernetone, da mente Oversygeplejersken at Betegnelsen Forbedringshus var bedre, fordi alle Patienterne kunde trænge til at blive forbedrede, enten det saa var paa den ene eller den anden Maade.

Det er interessant at lægge Mærke til de forskellige Patienter paa et Sygehus. Man siger jo, at ingen er Helt for sin egen Kammertjener, og det samme maa selvfølgelig gælde de syge, som bliver berøvet alle deres egne Fjer og stukket i Sygehusets Tøj. Ved Sygeplejerskernes Hjælpsomhed og deres egen Hjælpeløshed kommer deres inderste Væsen frem. Nogle bliver brovtende og meget krævende, andre bliver klagende og klynkende, andre tager det, som om de var forfulgt af en ond Skæbne, medens en sidste Kategori tager Tilskikkelsen med Fatning og søger at gøre saa lidt Væsen ud af Sygdommen som muligt.

Jeg mindes Forretningsmanden, som blev nervøs bare Temperaturen røg et Par Streger til Vejrs, som blev pirrelig, tabte Apetitten, og i det hele taget gjorde alt muligt for at forværre Tilstanden. Ved Siden af ham laa en Mand med udpræget Sygehuspsykose, naar der er noget, man kan give denne Betegnelse. Til Trods for, at han ikke var daarligere, end at han kunde gaa fra Baaren og over i sin Seng, saa blev han saa medtaget saa snart Sygeplejersker eller en Læge viste sig, at han næsten ikke kunde bevæge sig. Han laa med bange, vildt opspilede Øjne og forestillede sig, at han var dødssyg. Nu var han det imidlertid slet ikke, men, hvis Sygdommen kunde have faaet en dødeligt Udgang, saa vilde denne Mand have været død. Manden i den tredie Seng var meget syg, men han stod alligevel op for at vaske sig, og benyttede især Lejligheden til at faa Ild paa sin Cigaret, hvilket var ham strengt forbudt. Oversygeplejersken truede ham med Udsmidning, saafremt han fortsatte dermed, og alligevel trodsede han Forbudet — —— og maatte bøde derfor med Livet. Fjerdemanden var endelig ved at komme sig, men fik et Tilbagefald. Da hans Temperatur steg, og han var klar over, at det vilde koste ham en Maaneds Sygeleje til de tre Maaneder han havde været der allerede, slog han selv Temparaturen ned fra $38^1/_2$ til omkring 37 Grader. Han slap ud, og heldigvis lagde Feberen sig. Men der er osse Folk, som gerne vil blive i Sygehuset. Saaledes var der en Teglværksarbejder, der led af Gigt, og som altid fandt et andet Led eller en eller anden Muskel angrebet hver Gang, der var Tale om, at han kunde komme ud. Til sidst maatte selve Overlægen sætte ham paa Porten, og saa havde Manden endda tre Uger tilbage inden han kunde begynde Arbejdet paa Teglværket. Det er til at forstaa, at Manden var ærgerlig.

Livet paa et Sygehus byder paa Godt og Ondt, der lides meget der, men alligevel er det et Spørgsmaal, om ikke det Gode har Overtaget. Ved Lægernes Hjæp, og deres enestaaende Dygtighed, kan mange Sygdomme slaas ned, mange Menneskeliv frelses, bare Folk bliver indlagt paa Sygehuset i rette Tid. Det vär vist nok i ældre Tider den værste Skavank ved Sygehusene, at Folk bliver indlagt naar det var for sent. Ogsaa paa dette Omraade er der sket en Forandring til det bedre. Og naar dertil kommer, at de syge paa et Hospital kan faa en bedre Behandling end man i Hjemmet kan give dem, at de er under et stadigt og aarvaagent Tilsyn, saa kan man ikke andet end at anbefale Sygehuset. Der er intet uhyggeligt ved et Sygehus; lige saa rent som der er der, lige saa lyst forsøger Lægerne og Sygeplejerskerne at gøre det for Patienterne. Som oftest lykkes det, og styrket paa Legeme og Sjæl forlader Patienten Sygehuset, fuldstændig kureret for enhver Modvilje derimod.

Ingen Paraply.

Hun: Du elsker mig ikke længere, Knud. Du kom ikke i Aftes, som du havde lovet, blot fordi det regnede lidt!

Han: Min Engel, du maa rigtignok ikke tro, at det var Regnen, der afholdt mig fra at opfylde mit Løfte.

Hun: Hvad var det da?

Han: Jeg havde ingen Paraply.

Konfirmanderne

—o—

Nu er der atter en Flok af unge, som staar ved Dørtærskelen til deres Ungdomsliv. I mange unge Sjæle er der en stor Forventning om, at det at være voksen er noget af det største, man kan naa, og at det rummer al Verdens Herlighed.

Vi, som er voksne, ved, at der ikke findes nogen Lykke eller Herlighed, der kan sammenlignes med det at være Barn i et Hjem. Men nu skal de unge ud at prøve Livet og gennem Livets Kamp lære at forstaa, hvad det største egentlig er.

Hver Gang jeg ser en Flok af de unge Børn, som skal ind i de voksnes Rækker, rinder den Sang mig i Hu, som Digteren Chr. Richard har sunget med en Moders Stemme, og hvori der staar:

Frodig som en Ranke
du vokser for min Tanke,
vokser fra din Moders Arm
ud i Verdens vilde Larm,
frodig som en Ranke.

Ja, maatte det kunde siges med Rette, at Ungdommen voksede sig rank og frodig, som Træet der ude i Naturen. Saadan tænker Mødre — saadan vokser Barnet i Moderens Tanker og i hendes Drømme. Hun ved godt en hel Del om „Verdens vilde Larm" og kan blive vemodigt stemt ved at tænke derpaa. Men Moderen drømmer: Min Dreng — eller min lille Pige — de skal vokse „frodig som en Ranke" og ikke ødelægges af Verdens Larm og Gift.

Men skal det lykkes, at Børnene vokser frodigt, da maa de aldrig glemme deres Moders Sukke — og deres Fadervor. Det rammer godt, naar Digteren lader Moderen sige til sit Barn:

Glem dog ej din Vugge,
og ej din Moders Sukke!
Vokser du fra Barnekaar,
glem dog ej dit Fadervor.
Glem dog ej din Vugge.

Det Barn, som i Verdens vilde Larm kan høre sin Moders Suk, og som ikke glemmer sin Barnebøn, det Barn, har det bedste Værn i sit Indre mod al Forkrøbling i Væksten. En Moder ved ogsaa noget om, at Lykkens Roser kun gror mellem Torne. Digteren har saa skønt sagt, at Moderen vil tage Tornene for sig og gemme Roserne til Barnet. Men det gaar nu alligevel altid saadan, at Barnet ogsaa maa føle Tornene.

Barnet, der selv skal vokse op til Manddom, maa selv høste, hvad det saar. Dette er en Livslov, som ingen kommer uden om. Det kan ikke siges alvorligt nok til de unge: Hvad du saar, det skal du ogsaa høste. Vel kan en Moder og Fader bøde noget af for Tornenes Stik, men der er nu nedlagt baade Skæbne og Fremtid i det, vi saar. Heldigvis ogsaa i den gode Sæd. Det er ikke sagt som en Straffedom, at vi skal høste, hvad vi saar, men det er givet os som en Livslov, at ondt avler ondt, og godt avler godt. — Saa derfor god Sæd!

Hvad er det saa, de unge allerhelst skal naa til?

Dette, at de aldrig vokser fra Barnekaar.

Barnekaar — det er at være der, hvor der er Tryghed og Tilgivelse. Det er der i en Moders og Faders Favn. Og det er der hos vor himmelske Fader. Vi trænger alle til at have et Sted, hvor vi kan være Børn — være fuldt forstaaet — finde fuld Tilgivelse. Dette Sted har vi i vort Barndomshjem og hos vor Fader i Himlen. — Maatte de unge aldrig vokse fra Barnekaar i Hjemmet her og i Hjemmet hist.

Sigbrit Aas.

Farmors Gave.

—o—

Den Dag Karen Bang blev myndig, gjorde hendes Fader, den rige Konsul, et stort Gilde; thi Karen var sine Forældres eneste Barn.

— — —

Alt, hvad den lille Provinsby havde af fine Folk, var inviteret med, og alle ydede de den smukke unge Pige deres Hyldest, og der var adskillige af Byens unge Herrer, der i Stilhed gik og sukkede for Karens Skyld, — hun var jo lige saa rig, som hun var smuk, og det vilde ikke sige saa lidt.

Derimod kunde man maaske ikke sige, at hun var lige saa god, som smuk og rig, i hvert Fald mærkedes det ikke i nogen særlig Grad. Hun tog Hyldesten som noget, der tilkom hende, og de fleste fandt, hun var en god Del hovmodig og herskesyg.

Karen havde længe glædet sig til den Fødselsdag og i Fantasien forestillet sig alle de dejlige Gaver, hun vilde faa. Gaver fik hun da ogsaa nok af. Smykker saa mange, at hun kunde fylde et helt Smykkeskrin med dem. Der var dog navnlig en Gave, hun ventede med Længsel og Spænding, nemlig Farmors. Den gamle Etatsraadinde Bang havde for Aar tilbage lovet hende, at hun paa denne Dag skulde faa det kæreste, hun ejede, og Karen grundede forgæves over, hvad det kunde være. Forhaabentlig var det ikke Farmors gamle russiske Moppe, Karen gyste ligefrem ved Tanken.

Endelig kom Etatsraadinden.

Karen løb selv ud og lukkede op, og til sin store Glæde saa hun, at Moppen ikke var med.

Men Eftermiddagen gik og det meste af Aftenen, og Karen havde stadig ikke faaet nogen Gave af Farmor.

Endelig var alle de fremmede gaaede og kun Karen, hendes Forældre og Etatsraadinden var tilbage.

— Naa, lille Karen, begyndte hun, du tror vel, jeg slet ikke har noget med til dig? Jeg har imidlertid ikke glemt mit Løfte.

— Se her, vedblev hun og tog en lille Æske af Fløjl frem, medens hnn betragtede sit Barnebarn med de milde, kloge Øjne.

— Her giver jeg dig det, der har været mig kærest. Jeg fik det af min Moder, den Dag, jeg blev gift, og for mig har det været ikke saa lidt af en Vejleder i mit Liv.

Ude af sig selv af Nysgerrighed aabnede Karen Æsken, og hendes Ansigt, der havde straalet af Forventning, fik et skuffet Udtryk. I Æsken laa en lille, gammeldags Broche, i hvilken der var indfattet en Sten, der var farveløs og mat ved Siden af alle Ædelstenene i Karens Smykkeskrin, der stod aabnet paa Bordet. Fra dem straalede og lynede det, saa det næsten skar i Øjnene.

— Jeg ser, du havde ventet noget mere straalende, sagde den gamle Dame med et lille Smil.

— Naa, ogsaa jeg blev hin Dag for mange Aar siden skuffet, jeg lignede dig i det hele taget ikke saa lidt. Men tag nu Stenen, luk Haanden om den og luk den ikke op, før jeg siger til.

Karen gjorde som hun sagde.

— Nu maa du gerne aabne Haanden, sagde Farmor lidt efter. Karen adlød, og i hendes Haand laa Stenen, der nu skinnede i alle Regnbuens Farver med den skønneste Glans, saa hun uvilkaarligt brød ud i et beundrende „Aah!" — Stenen er en Opal, forklarede den gamle Frue, og der er det underlige ved den, at den, saa længe den er kold, synes mat og død; men blot den et Øjeblik hviler i en varm Haand, vinder den den rigeste Skønhed. Jeg vil sige til dig det samme, som min Moder sagde til mig den Dag, jeg fik den: Husk, at der blandt Menneskene findes mange tilsyneladende værdiløse, der dog i Virkeligheden er som Opalen. De behøver en varm Haand, et venligt Smil, et kærligt, medfølende Sind, for at den Ædelsten, de bærer i Hjertet, skal vise sig i hele sin rige Skønhed. Kulde og Stolthed er for dem som den kolde Haand for Opalen, — der skal Varme til for at kalde Livet og Skønheden frem i den tilsyneladende livløse og grimme Sten. — — Mig gav Opalen en god Lære, en Lære for Livet; gid den ogsaa maa blive dig en god Vejleder.

Der er vist mange foruden Karen Bang, som skulde have en Opal.

FM

Til Konfirmationen.

Nu staar der atter i Højtidsskrud
paa Kirkegulvet en Flok af Unge,
et helligt Løfte de giver Gud,
de Troens Ord har paa Tunge.

Naar nu fra Hjemmet du drager bort
ud i den fremmede store Verden,
saa glem da ikke, hvad Gud har gjort
mod Dig i Barndommens Færden.

O, glem dog ikke dit Fadervor,
og glem ej Dine Forældre kære.
Det er det bedste, Du har paa Jord
og gør dem al mulig Ære.

Naar blot Du saa har Vorherre med,
hvorhen Du færdes paa Livets Veje,
da følger Lykken Dig Fjed for Fjed,
Livsglæden Du faar i Eje.

Blot Du af Hjertet Din Gud har kær,
Du hildes ikke i Fjendens Snare,
thi Verden her er Dig stedse nær
han vil Dig altid bevare.

Magna Gammelmark.

Fra Uge til Uge.

—:—

Varelotteriet

lægger igen ud paa en frisk, et nyt Væld af Gevinster er parat til at spredes ud til alle de heldige Vindere, og der er mange Gevinster, for Varelotteriet er Lottetiet med de store Chancer.

Ved at spille i Varelotteriet støtter man tillige en lang Række filantropiske Institutioner.

„Bryllup i det Grønne",

som Biografen i denne Uge foreviser, er et tysk Lystspil, hvis Handling er ganske ordinær, men hvis Instruktion er en Oplevelse. Der er Tempo og Humør over Filmen og Skuespillerne. Hovedrollerne spilles bl. a. af Hermann Thimig, Lien Deyers og Frits Kampers (kendt fra „Marie Louise"), hertil kommer nogle søde Badepiger, nogle hvide Sejl, den frie Natur og nogle muntre Indfald fra en Hønsefarm, det hele indsvøbt i klingende Toner.

Summa summarum: Folkekomedie

Kirke i Tejn?

Som det ses af omstaaende Annonce indbydes der til Menighedsmøde Tirsdag d. 8. ds. i Olsker Forsamlingshus for at drøfte Muligheden af Opførelsen af en Kirke i Tejn. Da Sagen har Interesse ikke alene for Beboerne i Tejn og Omegn, men for alle Sognets Beboere anmodes Folkekirkens Medlemmer at møde og være med til at tilkendegive deres Stilling til Spørgsmaalet.

Allinge Sygehus

Regnskab og Budget.
1936—37

Indtægt: Betaling for Patienter 22,900 Kr., Pensionsbidrag 400Kr. Tilskud fra Amtet 24,300 Kr. Ialt Indtægt 47,600Kr.

Udgift: Belysning 1200 Kr., Brændsel 3500 Kr., Bygningernes Vedligeholdelse 4000 Kr., Forplejning 12,000 Kr., Inventar og Beklædning 3200 Kr Kontorartikler 600 Kr., Kørsel 100 Kr., Lønninger 16,500 Kr. Medicin og Rekvisitter 4000 Kr. Rengøringsmidler 100 Kr. Røntgenbehandling 100 Kr., Skatter, Afgifter og Forsikringer 800 Kr., Vaskemidler 500 Kr., andre Udgifter 1000 Kr. Ialt Udgift 47,600Kr

Ifølge Regnskabet for 1934—35 var der af Indtægter:

Restancer ved Aarets Begyndelse 2920 Kr., Betaling for Patienterne 20,595 Kr., Tilskud fra Amtet 21,960 Kr. og Pensionsbidrag 405 Kr. Ialt Indtægt 45,880 Kr.

Udgifter: Bygningernes Vedligeholdelse 3848 Kr. 90 Øre, Skatter af Grund og Bygninger, derunder Vandafgift 689 Kr. 48 Øre, Brandkontingent (af Bygn.) 12 Kr. 74 Øre, Inventar 2101 Kr. 11 Øre, Brandforsikring af Inventar 10 Kr. 30 Øre, Forplejning af Patienter og Personale 11,044 Kr. 37 Øre, Vask og Rengøring 726Kr. 53 Ø. Brændsel 2749 Kr. 94 Øre, Belysning 1186 Kr. 75 Øre, Medicin og Forbindstoffer 3907 Kr. 59 Øre, Lønninger, derunder Vagthold 14,261 Kr., Andre Udgifter 2392 Kr. 26 Øre, Restancer 2049 Kr. Ialt Udgift 45,880 Kr.

Antallet af Kostdage har været for Patienter 7917, for Funktionærer 2190, ialt 10,107. Forplejningen har kostet 1 Kr. 09 Øre pr. Kostdag.

I Regnskabsaaret 1934—35 har der henligget ialt 261 Patienter i tilsammen 7921 Dage, nemlig 186 Sygekassepatienter i 6330 Dage, 70 andre, indenamts Patienter i 1558 Dage og udenamts Patienter i tilsammen 33 Dage.

Den gennemsnitlige daglige Belægning har været 21,7 mod 22,12 i det foregaaende Regnskabsaar, hvor Antallet af Sygedage var 8076 eller 155 flere.

Bøger og Blade.

—o—

Hasselbalchs Forlag

har udsendt John Tranums Bog: „Mellem Himmel og Jord", der skildrer den afdøde Flyvers Leg med Døden under sin farefulde Virksomhed. Den indledes med et Digt af Ib Lange og afsluttes med en Efterskrift af Kaptajnløjtnant E. Lærum.

Ligeledes er udkommet „Et Aars Helvede" af Wolfgang Langhoff, som heri skildrer 13 Maaneders trøstesløs Fængsel og Ophold i tysk Koncentrationslejr — en Skildring, som nok kan vække til adskillig Omtanke.

Edwin E. Dwinger:
„Bag Fangelejrens Pigtraad",

der er første Del af Dwingers store Trilogi om Verdenskrigens Eftervirkninger, er udkommen hos J. H. Schultz. Da anden Del udkom sidste Aar under Titlen „Hvid eller Rød?" og „Sporene sner til", blev disse Bøger modtaget med megen Velvilje, hvorfor den nye Bog sikkert ogsaa vil blive modtaget med Interesse. Den nye Bog fortæller om en 17-aarig tysk Fændrik, der tages til Fange i Litauen, føres til Lazaret i Moskva og sendes — stik imod alle internationale Aftaler — tillige med samtlige Krigsfanger til de frygtelige Lejre i Siberien. Over dette Skelet spinder Handlingen sine Traade, Menneskeskæbner dukker frem, skildres og fortoner sig i det store Intet, nogle maa man elske, andre afsky, atter andre begræde, — og bag det altsammen lægger denne ubestemmelige Molok, der kaldes Krig. Dwinger lægger ikke Skjul paa, at han betragter Krig som den største Forbandelse. „Bag Fangelejrens Pigtraad" og Fortsættelserne „Hvid eller Rød?" og „Sporene sner til" vil — foruden at være Historiens stærke Dom over Verdenskrigen — flamme som et Memonto mori mod Øjeblikkets Krigspsykose.

Illustreret Familie-Journal No. 41 d. 8.-10.-35.

Fra Balletten til Galehuset, saaledes blev den berømte Danser, Varslav Nijinskys tragiske Skæbne, og i en Artikel, saa spændende skrevet som nogen Roman, redegøres, hvorfor Livet netop formede sig saaledes for den geniale russiske Balletstjerne. Der er 5 Fordomme, som sinker „Fri Brydning"s Indførelse i Danmark, siger Bladets meget læste Sportsmedarbejder, og han nøjes ikke med at sige det, han angiver ogsaa i korte Træk de kedelige Fordomme. Endvidere en Del spændende Fortællinger og en Kriminal-Novelle. Et Par Sider giver Damerne værdifulde Dessiner om, hvorledes man forfærdiger moderne Neglige og hæklede Gardiner, og hvorledes man baget Kaktuskager i Urtepotter, medens et stort og tydeligt Flyverfotografi viser Rudkøbing set fra 300 m Højde.

Forlovelsesringe

Lager af alle Størrelser i moderne, ciselerede og glatte Ringe

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning

Conrad Hansen. Tl. 140

!

Køb det i Produkten!

Kul, Koks, Centralvarmecinder og Briketter.

Rigtige Varer! — Rigtige Priser!

Køb det i Produkten!

Kakkelovne, Kaminer, Komfurer, Rør, Riste.

Rigtige Varer! — Rigtige Priser!

Køb det i Produkten!

Alle tørrede Frugter, Svedsker, tørre Æbler, Abrikoser, Rosiner i Pk. og løs Vægt.

Rigtige Varer! — Rigtige Priser!

Køb det i Produkten!

Kulkasser, Kuløser, Roegrebe, Roeknive og Roekurve.

Rigtige Varer! — Rigtige Priser!

Køb det i Produkten!

Emailerede Kasseroller, Kaffekander, Gryder, Grydelaag, Thepotter, alt Køkkenudstyr

Rigtige Varer! — Rigtige Priser!

Køb det i Produkten!

Haandsæber, Barbersæber, Barbercreme, Barberblade, Barbermaskiner, Tandpasta.

Rigtige Varer! — Rigtige Priser!

Køb det i Produkten!

Alt i Kolonial, Isenkram og Vinterbrændsel.

Rigtige Varer! — Rigtige Priser!

E. M. Beck
Telefon 10

En Dame

kan faa Ophold mod at holde Huset i Orden. Henvendelse og nærmere Aftale

Pedersen, Landy, Rø St.

Færdige uldne Kjoler er nu paa Lager!

Færdige uldne Kjoler i fikse moderne Faconer er nu hjemkommet i Efteraarets Modefarver.
Vi har et smukt Udvalg i Ungpigekjoler og Fruekjoler og til alle Priser fra Størr. 38—48

Magasin du Nords Uds. v. Victor Planck

Strikkesæson!

Jeg har de nye Strikkebøger — og jeg har Garnet dertil, Efteraarets og Vinterens Farver. — Udnyt de lange Aftener. —

Køb Deres Garn hos: A. MOGENSEN, Tejn!

Et Restparti af KASKETTER udsælges meget billigt

Allinge Radioforretning

Køb Deres Radio hos Fagmanden
Jeg giver Dem den Service, De behøver
Kun moderne Apparater — Elektr. Lamper og Skærme
Alt sælges paa gode Betingelser.

William Lind
v. Lindeplads, Allinge

Ekstra store Sct. Klara Blommer

samt prima tørrede **Abrikoser** og store og smaa **Rosiner** i Pakker sælges til rimelige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Zool. Have - Stammershalde

Søndag Aften Kl. 8-12: DANSANT

Kl. 10 Ballondans *1ste Kl. Orkester*

Store og smaa svenske Enekurve

Sædskovle, Staalskovle. Staalgrebe sælges til smaa Priser
Bedste Bindegarn og Sækkebaand
Alt kan købes og betales med gode, sunde Sædvarer

Nordlandets Handelshus

BØGER og Fyldepenne

En god Bog er den bedste KONFIRMATIONSGAVE

KIOSKEN har alle Efteraarets Nyheder, — og de er glimende egnet som Gaver!

PENOL og OXFORD Fyldepenne
7.5o 1o.- 12.5o 18.- 20.- 22.5o 25.- 30.-
Livsvarig Garanti f. Slid og al Beskadigelse.

En Bog og en Fyldepen er altid en kærkommen Gave!

Et større Parti ekstra prima Flormel

Fra Kornordningens Dage har vi rigeligt Lager og sælger
100 kg Kr. 22,5o, 5o kg Kr. 12,oo, i løs Vægt 25 Øre
og vi tager ogsaa gode, tørre Sædvarer som Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Et UR er en kærkommen og nyttig Gave!
Til Konfirmationen anbefales moderne Lomme- og Armbaandsure til billige Priser.

A. LILJEROTH - URMAGER - ALLINGE

Vi tilraader at gøre Bestilling paa

Vinterbrændsel!

Vi faar og skaffer de rigtige, gode, kendte Kvaliteter, og Priserne bliver sikkert ikke billigere.
Lad os snarest gøre Notering herom.

Nordlandets Handelshus

Tiden kræver hensigtsmæssig Avertering.

Til Konfirmationen har Conrad Hansen det sidste nye i Ure og Smykker.

Nye Mønstre i Skeer og Gafler, Sølv og Plet.

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning ved Havnen. Tlf. 140

Jagten aflyses

paa følgende Jorder Konieczys, Baadstad, Lawrits Jensens Tejn, Boes-Vangs og Grøndals. Omstrejfende Hunde skydes.

Den jagtberettigede.

I denne Uge sælges
billigt Flæsk
W. RÖMER's Slagterforretn.

Bortrejst

fra d. 23. Sept. til 6. November. Paa Kursus paa Teknologisk Institut. Henvendelse paa min Bopæl i Sandvig eller Værkstedet i Allinge ved M. C. Funch.

Ærbødigst
Blikkenslager **Emil Kofoed.**

---

2 smaa Værelser

med Kakkelovn søges. Billigste Pris Billet mrkt. „Lejlighed modt. Bl. K.

Al Jagt

er forbudt paa Gadeby's og Hedebo's Jorder i Olsker.

Frelsens Hær

Dukken vundet paa		Nr. 533
Puden	— — —	— 165
Urtepotteskjuler	—	— 570

Biografen

Fredag og Søndag Kl. 8

Bryllup i det Grønne.
Morsomt Lystspil med Hermann Thimig.
Boksekampen mellem Max Schmeling og Hamas.
Den bedste Boksefilm, der endnu er fremvist.

Olsker

Kommuneskatten for 1. Halvaar 1935—36 bedes indbetalt inden d. 15. Okt. derefter tilægges Renter og udskrives Restancer.

Sogneraadet.

Lodsedler!

til Varelotteriets 1. Trækning koster kun 130 Øre og faas hos
I. B. Larsen, Allinge
aut. Kollektør.

Røde Kors

i Allinge, Sandvig og Olsker
Kursus i Hjemmesygepleje
og kunstig Aandedræt begynder
Onsdag d. 16. Oktober
paa Christensens Sal under Ledelse af Sygeplejerske Frk. **Eggers.**
Kursuset strækker sig over 14 Dage (6×2 Timer) og Prisen er 2 Kr.
Indtegning hos Fru Gornitzka, Allinge, Tlf. 74, hvor yderligere Oplysninger gives.

Jagten aflyses

paa Habbedam og Ny Skovgaards Jorder.

En Karl

og en yngre **Medhjælper** søges til 1ste November.

Kaggaard, Rutsker.

Gode Grev Moltke Pærer

Spise- og Madæbler er billig til Salg paa **Hullegaard** i Rø.

Menighedsmøde

afholdes Tirsdag d. 8. Okt. Kl. 19,30 i Olsker Forsamlingshus.
Muligheden af at faa bygget en Filial-Kirke i Tejn skal drøftes.
Alle interesserede er velkomne.

P. M. V.
A. Petersen.

Udsalg

i Sandvig Missionshus ONSDAG d. 9. Oktober Kl. 7 Aften.
Sognepræsten taler. Gaver af enhver modtages med Tak af Syforeningen. Alle er velkomne.

Fotograf A. Kjøller

Et Fotografiapparat er en velset Konfirmationsgave
Stort Udvalg!
Billeder indrammes
Telefon Allinge 4

De nye
Konfirmandsko

er hjemkomne og sælges billigt hos
Carl Larsen, Vestergade, Allinge.

Allinge-Sandvig Haandværkerforening

afholder ord. Generalforsamling Mandag den 7. Okt. Kl. 8 paa Teknisk Skole.
Sædvanlig Dagsorden.

Bestyrelsen.

GØDNINGSKALK!

Jeg venter nogle Ladninger - og modtager gerne Bestillinger til omgaaende Levering.

E. M. BECH Tlf. 10 PRODUKTEN

Af 4 Numre 3 Gevinster.

Der er saa mange Gevinster i Varelotteriet, at 75 % af Spillerne vinder i Seriens Løb — Gevinster, der bestaar af gode, danske Varer. Begynd at spille nu i 1. Trækning, hvor det er billigt. Fornyelsen slutter 9. Oktober, Salget 21. Oktober, og Trækningen finder Sted 22.—23. Oktober. Et Lod koster kun **1.30**

VARELOTTERIET

Kollektion: A. Mauritsen, Kiosken, Tlf. 142

Aflæg vor Forretning et Besøg!

KØB STOF og De faar bedre Kvaliteter!

SY SELV eller lad Stoffet sy, og Smagen bliver personlig!

SPAR PENGE Resultatet bliver, at De til billig Pris faar bedre Varer

Ensfarvede Kjolestoffer
i et mægtigt Udvalg af smukke Heluldne Kvaliteter til Priser fra pr. Meter Kr. 2.75

Ternede Kjolestoffer
smukke moderne Mønstre i mange Kvaliteter fra pr. Meter . . . . . Kr. 1.25

Nederdels - Stoffer
i stort Udvalg, Bredde 140 cm. fra pr. Meter Kr. 4.25

Nordlandets Handelshus, Allinge

Nordbornholms Adressefortegnelse

Autoreparatører
Mikkelsen, A. Allinge Tlf. 102

Autokørsel (se Vognmænd)

Bagerier
Andersen, Th. Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsbækg. Allinge Tlf. 78

Blikkenslagere

Blomsterhandlere (Gartnere)
Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bog- & Papirhandlere
Kofoed, Chr., Kirkepl. All. Tlf. 138
Tapet — Lædervarer — Legetøj
Sandvig Boghandel Tlf. 55

Bogtrykker
Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre
Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Petersen, Joh., Allinge Tlf 141
Petersen, P., Nørregade All. Tlf. 69

Bødkere.

Cigar- og Tobakshandlere
Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142
Madsen, Johan, Allinge Tlf. 132

Cykler og Cyklereparationer
Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge
Mikkelsen, A. Allinge Tlf. 102

Damefrisørsaloner
Kornum, K. v. Posth. All. Telf. 153
Larsen, Joh.. Barber, All. Tlf. 53
Weber Anna, Allinge, Telefon 12

Elektriske Artikler
Lind, William, Allinge Tlf. 95

Fiskehandlere

Foderstoffer
Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 7

Forsikrings - Agenturer

Fotografer og fot. Artikler
Kjøller Alfr., v. Havnen All. Tlf. 4

aut. Gas - og Vandmestre
Grooss, Niels W., Allinge Tlf. 30

Guldsmede
Hansen C., v. Havnen All. Tlf. 140

Hoteller
Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hoteller og Pensionat.
Gornitzkas Bogtrykkeri, All. Tlf. 74
Smørrebrods-, Mellemlægspapir, Servietter

Isenkram og Porcelæn
Holm, P. C., Allinge Tlf. 39

Kiosker
Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142

Kul og Koks
Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 7

Købmænd
Holm, P. C., Allinge Tlf. 39
Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x.
Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer
Lind, William, Allinge Tlf. 95
Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Ligkistemagasiner
Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77-79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

Lotterikollektioner
Klasselotteriet:
Landbrugslotteriet:
Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142
Varelotteriet:
Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142

Malermestre
Holm, H. C., Allinge.
Jacobsen Ludvig, Havnegade, All.

Manufakturhandlere
Magasin du Nord, Allinge Tlf. 5
Allinge Messe, Allinge Tlf. 100

Modeforretninger
Petersen, Thora, v. Posthuset All.

Murermestre

Musikundervisning
Westphal, G. Sandkaas
Klaver — Violin — Sang.

Mælkeudsalg
Mælkeudsalget Sandvig Tlf. 36

Møbelsnedkere
Hansen, Oluf, Nygade, Allinge
Sommer, C., Østergade, Allinge

Pensionater

Planteskoler
Kofoed, L. „Hallelyst" Tlf. Sandvig 6

Radioforhandlere
Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge
Lind, William, Allinge Tlf. 95

Skotøj og Skotøjsrep.
Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge

Skræderforretninger
Kofoed, Chr., Kirkepl. All. Tlf. 138
Lind, Sander, Skræderi, Strandv., All.
Olsen, Bay, Østerg. Allinge.
1. Kl. Herreskrædder — Moderne Snit.

Slagtere
Jensen, Kaj, Allinge Tlf. 66

Smedemestre
Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Sygekasser
All. - Sandv. Sygekasse All. Tlf. 47
Kontortid daglig 2—4 og Lørdag 7—9

Systuer

Sæbeforretninger
Tatol v. Havnen Allinge Tlf. 23

Trælast og Tømmer
Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 7

Træskomagere
Larsen, L., Allinge.

Ure og Optik
Hansen C., v. Havnen All. Tlf. 140
Liljeroth, A. Urmager, Allinge
Mikkelsen, A., Søndergade Allinge

Vaskerier
Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x.
Indleverings til Bornholms Dampvaskeri.

Viktualiehandlere
Sørensen D., Nørreg. All. Tlf. 38

Vine- og Spirituosa
Kiosken, A. Mauritsen All. Tlf. 142

Vognmænd
Christensen. Andr., All., Tlf. 49
Falk, K., Aabrinken, Tejn. Tlf. 130 x
Personkørsel udføres.
Jørgensen, Aage, Allinge Tlf. 72
Al Last- og Personkørsel udføres billigst
Nielsen, Poul, Østerg. All. Tlf. 145
Al Lastkørsel udføres
Petersen, C., Nygade, All. Tlf. 133
Person- og Lastkørsel
Sørensen, William, Allinge Tlf. 80
P. Munch, Blaaholtshus Tlf. All. 137x
Personkørsel [13 Personer]

Abessinien.

—o—

Abessiniens største Rigdom er en Sø.

—o—

Eftersom den italiensk-abessinske Konflikt i de sidste Uger har udviklet sig, er det blevet klart, at en langt videre Kreds end de to Lande har Interesse for Udfaldet. Mussolini er den mest krigerske i sin Tale og sine Forberedelser; men Interessen er ikke mindre brændende i England. Frankrig, Japan, Amerika . . . og sevlfølgelig er det ikke for Abessiniernes brune Kroppes Skyld, at Hvide og Gule er lige ivrige efter Landet slet ikke for dens Magtstillings Skyld at herske over saa og saa mange Millioner Abessiniere — det er en Kolonikamp, og som saadan mere en Kamp om materielle, økonomiske Anliggender end om en Befolkning. Det lyder saa kønt, at det kultiverede Europa finder det uforsvarligt ikke at lade sin Overflod af Kultur komme Abessinierne til Gode; men den nøgne Sandhed er den, at det er Landets Rigdomme, man er paa Jagt efter, enten direkte, som Italien, eller indirekte Vej, som giver sig saa skinsyge Udslag hos de andre.

En Sø paa Størrelse med Fyn.

Kort og godt: Kampen i Abessinien, drejer sig om en Sø paa Størrelse med Fyn! Det er vel en stor Kerne i den abessinske Nød — men dog en Simplificering af Problemet: Abessiniens Rigdomme.

Men hvorledes kan denne Tanasø være Stof til en Strid! der truer med Krig, ja, kunde udvikle sig til en ny Verdenskrig?

Fordi Tanasøen er »den blaa Nil«s Kilde — og »den blaa Nil« er, skal vi sige. Halvdelen af Betingelsen for Ægyptens og Sudans Frugtbarhed, og dens Vande saa velgivende, at dygtige Ingeniører, hvis de fik Lov til at operere ved Tanasøen, maaske kunde fordoble de afrikanske Bomuldsarealer.

Eritrea kunde forvandles.

Italiens tørre, fattige Koloni Eritrea kan saaledes, i Følge Ingeniørers Beregning, omskabes til frugtbart Land ved Tanasøens Hjælp!

Og vel har Verden i disse mærkelige økonomiske Tider set Eksempler paa, at en fordobling af en vis Vare ikke er til Velsignelse; men man regner med, at Ørkeners Forvandling til frugtbart Agerland er en vældig økonomisk Vinding. Saa Tanasøen er mere end Guld værd!

Tilmed maa der regnes med den Fare for Ægyptens og Sudans Bomulds- og andre Marker at en Regulering af Tanasøen ved moderne Dæmning kan blidelvis bestemmende for de nuværende Arealers Befrugtning. Nilen er Betingelsen for disse mægtige Kulturealer, og kunde Ingeniørkunsten standse Halvdelen af Vandtilførselen, kan det allerede regnes ud, hvor mange Millioner Tønder Land, det derefter var haabløst at dyrke omkring Floden.

Tanasøen er hellig.

Tanasøen ligger som det mægtige Vandreservier, Naturen har dannet ved vulkansk Virksomhed, omgivet af Basaltklipper, endnu uden Dæmnings-Finesser, og uden at gavne selve Abessinien mere end en bitte Brøkdel af, hvad godt de andre Lande nyder af dens Overflod efter Regn- og Smelteperioder.

En Anelse om dens Velsignelse har maaske været Aarsagen til, at de omboende Folk altid har regnet den for hellig. Der ligger adskillige Kirker omkring den, ikke blot Kristne, (Abessinierne er jo officielt Kristne) men ogsaa muhamedanske Helligdomme og forskelige Sekters Kloster, saaledes en, hvis Mænd ikke maa gifte sig, før de har dræbt mindst en Mand!

Hvilken at de interesserede Kulturstater, der end fik Indpas i Abessinien: Deres første Handling vilde være at sende Ingeniører til Tanasøen. Og Abessiniens Kejser er forlængst bleven opmærksom paa hvilken Rigdom hans Rige her ejer, langt mere værd end Guldfelterne ved Shangul, hvis Værdi nok er bleven en Del overdrevet, ligesom Abessiniens Naturrigdomme iøvrigt. Tanasøen er Landets Naturrigdom.

Hvad Mossolini øjner.

Kejser Ras Tafaris Forgænger, Kejser Menelik var den første, der fik et Vink om, hvad Tanasøen var værd. Det var da England — efter at Will. Garstin i 1899 — 1904 havde eftersøgt Nilens Kilder, »den hvide og den blaa Nil,« og stærkt anbefalet Dæmnings- og Vejanlæg ved Tanasøen — sendte en Diplomat til Addis Abeba, og gennem ham fik Kejseren til at love at ingen skulde faa Lov at ingen skulde faa Lov at bygge noget ved Tanasøen uden hans britiske Majastæt Vidende. I 1925 begyndte Musolini at tale med og ogsaa han mødte al mulig Høflighed i Addis Abeba — visf har Eritrea Krav paa «en rimelig Del« af Tanasøens Vande, indrømmede man. Siden har Tanasøen spøget i Mussolinis Hjerne og for hans indre Blik bølger Eritreas Bomuldsmarker i Vinden, mens England skæver misundeligt.

Lader Ras Tafari Amerika bygge Dæmningen?

Tanasøen er altsaa for saa vidt et internationalt Anliggende, som Millioner af Mennesker i andre Lande lever af, og andre Millioner kunde leve af den — og det internationale i Problemet vil selvfølgelig blive fremhævet af Bejlere, navnlig fordi Abessinien selv næppe kan lade udføre de Dæmningsarbejder, der kunde være tale om. Eller kan Abessinien netop det? Det er vel f. Eks. ikke for at skaffe Midler til Bygningen af en for Ægypten og Sudan delvis ødelæggende Dæmning (eller i hvert Fald en Dæmning, der gør Abessinien til Hersker over Tanasøens Vand), at den abessinske Udsending i disse Dage er i London og vil laane nogle Millioner Pund Sterling! Thi i Fald England har lugtet en saadan Lunte, vil man ikke fortænke Banken i, at de lader Amerikaneren Morgan finansiere Ras Tafari. Kejseren har allerede tidligere snakket med Amerikanerne om Bygning af Dæmninger ved Tanasøen, og der har været talt om et amerikansk Firmas Koncession paa saadanne Arbejder.

Det kan ikke nægtes, at Kampen om Tanasøen, der ser saa ligegyldig ud paa Afrikakortet er uhyre spændende.

Først Pengene.

Om Adelina Petti, en af de største Sangerinder og ubetinget den rigeste i sin Tid, fortælles adskillige Historier, hvor stor Pris hun satte paa Penge.

Hun var paa en Kunstrejse i Italien, og den, der havde ordnet Turen, havde lovet hende 1000 Kroner for hver Aften hun optraadte.

Saa skete det en Dag, at han indfandt sig hos hende med 800 Kronar og lovede, at hun skulde faa de 200 samme Aften, naar Pengene var komne ind.

Hun var imidlertid mere end en Gang blevet narret paa den Maade og svarede derfor:

— Jeg synger ikke et Sekund før jeg har faaet, hvad jeg skal have.

Da Direktøren vidste, at Folk udelukkende kom for at høre hende, gjorde han alt for at skaffe Summen, og det lykkedes ham da før Forestillingen at skrabe 160 Kroner sammen.

Adelina Patti kvitterer for Summen og sagde saa:

— Som De ser, er jeg paaklædt til at synge, jeg mangler blot at tage mine Sko paa; men den anden kommer ikke paa, før jeg har faaet de 40 Kr.

Direktøren tiggede og bad, men det hjalp intet.

Publikum begyndte at blive utaalmodigt, Direktøren var ulykkelig og Sangerinden standhaftig.

Det lykkedes ham virkelig at skrabe de 40 Kroner sammen, og da hun havde faaet dem, trak hun sin anden Sko paa og traadte ind paa Scenen, hvor hendes Sang blev hilst med Jubel.

Et Fif.

Kunstmaleren: I Dag vil jeg betale hele min Gæld til Dem, Fru Hansen.

Værtinden: — Nej, det er da umuligt . . . Nu har jeg aldrig...

Ja, det passer heller ikke, jeg sagde det blot, fordi jeg ikke kunde huske Øjenbrynenes Stilling paa en, der bliver forbavset. Tak Fru Hansen.

De har ingen Anbefalinger siger De. Har De tjent i store Huse?

Ja, Frue, jeg har tjent i Huse paa baade fem og seks Etager.